

корона с ХРИСТИЯНСКИ КРЪСТ. Много подобна впрочем на папската тиара, рис. 7.5 и рис. 7.6. Пък и цялата външност на известния римски император никак не прилича на онези „антични нагледни помагала“ в скалигеровата история, които масово започват да се изработват в западно-европейските работилници през XVI–XVIII в. На рис. 7.7 показваме една от тези пропагандистки „антични“ статуи на Август – днес може да се види в музея на Ватикана [304], т. 1, с. 489. Тук Октавиан Август е много красив, сурово-героичен, както подобава на достоен пример за младежта. Тази „изключително древна“ статуя е направена най-вероятно през XVII в.‘. Но образът на същия римски император Август на картата от Херефорд е съвсем различен, там той е с КОРОНА С ХРИСТИЯНСКИ КРЪСТ, С БРАДА, С ТИПИЧНО СРЕДНОВЕКОВНИ ДРЕХИ. Както вече разбираме, в това няма нищо странно. Образът на картата е правилен, защото този владетел е живял не по-рано от XII–XIII в. от н.е.

2. „АНТИЧНИЯТ“ ИСТОРИК ТАЦИТ И ИЗВЕСТНИЯТ ПИСАТЕЛ ОТ ЕПОХАТА НА ВЪЗРАЖДАНЕТО ПОДЖО БРАЧОЛИНИ

Днес се смята, че прочутият „античен“ римски историк Тацит е живял през I в. от н.е. [833], т. 2, с. 203, 211. Най-известното му произведение е „История“. Според Скалигеровата хронология книгите на Тацит изчезват за дълго време, никой нищо не знае за тях и се появяват пак около XIV–XV в. от н.е. Ето какво разказва за това Скалигеровата история.

„Средновековните писатели от XI–XIII в. НЕ познават книгите на Тацит, само са чели за тях в произведенията на Орозий... Тацит става по-известен през XIV в. Ръкописът му от Монтекасино (между 1331–1334 г.) е използван от Паулин Венетски... а после... от Бокачо... после ръкописът попада при известния флорентински хуманист Николо Николи, а днес се намира пак във Флоренция, в Медицейската библиотека.... Нашата традиция произлиза главно от този ръкопис. Само за един италиански ръкопис от 1475 г., който сега се намира в Лайден, изглежда, е използван и друг източник. През 20-те години на XV в. италианските хуманисти почват да издирват ръкописите на Тацит в Германия. Историята на това дирене си остава доста неясна, защото собствениците на намерените текстове често пъти са криели придобивките си, особено ако са стигали до тях по нечестен начин. През 1425 г. известният хуманист Поджо Брачолини, секретар на папата, получава от монах от Херсфелдското абатство инвентарния списък на редица ръкописи, сред които е и един от по-малките трудове на Тацит... Откъде